

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Qui sint fructus Vnctionis sacrae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

nia eijciebant, & vngebant oleo multos egros, & sanabantur &c. Dedit ibidem multa præcepta Christus discipulis, vnde & præceptum vngendi infirmos eis dedisse conuincitur: aliàs enim sua propria potestate non vaxissent, nec dæmonia eiecissent, nisi fuisset præceptum & iussum Christi, vt ipsius autoritate dæmones eijcerent, & infirmos vngerent vt saluarentur. Et sic docent patres Ecclesiæ, sacram vnctionem à Christo institutam & præceptam discipulis: ideoq; minimè vt humana inuentio, reijcienda est.

Secundò, fructus & virtus huius Sacramenti duplex est propter orationem fidei, quæ fit à Sacerdotibus & populo: primò, peccatorum remissio: deinde, corporalis infirmitatis alleuiatio, si Domino videbitur, & patiens meretur. Hos duos affectus ponit Apostolus Iac. 5. inquit: Infirmatur quis in vobis? inducat presbyteros Ecclesiæ, & primò orent super eum, & oratio fidei saluabit infirmum: & si in peccatis sit, remittentur ei. Non nuda oratio à nobis effusa dat remissionem, neque oleum peccata dimittit, sed virtus sanguinis Christi atque mortis, quæ ibi operatur per implorationem orationis, & per oleum fides certificatur de accepta remissione peccatorum propter Christum & eius mortem. Vult enim Deus efficacem esse suam promissionem, remitti fidelibus peccata per sacramenta, quibus fides certa redditur de gratia: & illa est ordinatio diuina & voluntas, atq; ideo dicitur, vnctionem fieri debere in nomine Domini, vt propter illum sit efficax. Secundus fructus vnctionis est alleuiatio, quòd eum Dominus alleuiabit à corporali infirmitate, si diutiùs per diuinam prouidentiam viuere debet, vel dat ei maiorem patientiam in infirmitate atque constantiam contra impugnationem dæmonis. Si quæris medicinam propter alleuiationem infirmitatis, cur hinc fugis aut contemnis Christi medicinam? an nò habes maiorem con-

DD 5 fidentiam

fidenciam acquirendæ sanitatis per Euangelicam sa-
 nationem & Christi medicinam, quàm habes per A-
 pothecarios? S. Hieronymus dicit, quòd nulla me-
 dendi ars aliquid valeat sine misericordia Dei, & dil-
 ferit contra medicos, qui negant morbos esse flagel-
 la Dei, &c. Tob. 6. fol. 206. Quòd autem in tali va-
 ctione omnia membra hominis, aures, manus, pedes,
 &c. vnguntur, signū est humilitatis & pœnitentiæ: p-
 petimus remissionem omnium eorum peccatorum,
 quæ audiendo, tangendo, ambulando, videndo &c.
 commisimus: id quæ fit cum oratione presbyteri. Do-
 minus noster IESUS CHRISTVS remittat tibi omnia
 peccata, quæ oculis, auribus, manibus &cæt. contra
 xisti. Deus itaque remittit nobis peccata per vnctio-
 nem, non ipsa vnctio, sicut Deus nos nutrit per pa-
 nẽ, nõ ipse panis. D. Augustinus inquit: si quis agre-
 rat, in sola Dei misericordia confidat, & Eucharistia
 sumat cum fide & deuotione, oleum quæ benedictum
 fideliter ab Ecclesia petat, vnde corpus suum vngu-
 tur: Nam illa vnctio designat vnctionem spiritulã.
 Et, qui confortet in fide atque conseruet exeuntem
 ex hoc seculo &cæt. At inquis: si tantos habet fru-
 ctus vnctio, cur non etiam vnguntur paruuli? Re-
 spon. hoc sacramentum pertinet propriè ad illos, qui
 intelligunt quomodò toto corpore & omnibus mem-
 bris contra Deum peccarint, & se non seruasse præ-
 ceptum Apostolicum, Romanor. 6. Sicut exhibuit
 membra vestra &cæt. & quoniam paruuli hoc non-
 dùm intelligunt, nec ita deliquerunt vt seniores, idcirco
 tali vnctione non dùm opus habent. Non autem dico
 hoc sacramentum summæ esse necessitatis, quòd ne-
 mo saluaretur sine illo: nam Deus non alligauit pœ-
 nitentiam suam sacramentis: sed tamen qui hoc facere
 possunt, ritum illum Apostolorum non debent con-
 temnere. Vult enim Christus varijs modis & ritibus
 squam nobis exhibere beneficium, iam verbis in abse-
 lutiã

lutione, iam per verba & signa sacramentalia, iam per opera &c. Quare hæc regula semper tenenda est, quoties dicitur, Baptismum, Confirmationem, Vnctionem, orationem, ieiunium, eleemosynam &cæt. & alia bona opera remittere peccata, non sic intelligendum esse, quasi hæc opera operata per se, vel sacramenta & eorum materiæ, elementa & creaturæ, nobis remittant peccata: nam nullum opus vel sacramentum ex sua dignitate & virtute meretur nobis veniam peccatorum, sed solus Deus est qui remittit & indulget peccata, Esai. 43. Ego sum, ego sum ipse, qui deleo iniquitates tuas propter me, sed sic est intelligendum, quòd in tali operatione salutis & remissionis peccatorum, Deus propter Christum & eius sanguinem atq; meritum, causa & fons est per externa hæc signa sacramentorum seu rituum, per quæ tanquam per media, ipse distribuit nobis filij sui beneficia, id est, remissionem peccatorum & salutem æternam: Nam à sola Christi morte fluit & pendet virtus & causa remissionis peccatorum & vitæ æternæ: idq; semper tenendum, quoties dicitur, quòd oratio, eleemosyna, hoc vel illud opus, remittat peccata &c. 3. Postremò vngitur Christianus in extremis, & non in principio infirmitatis: etsi contra Deum non foret, etiã si in principio fieret: sed quia aliquandò infirmitates & morbi sunt pœnæ & crux siue flagella Dei, (vt D. Hieronymus ait) quæ ad certum aut diuturnum tempus, Deus vult hominibus infligere ad extirpationem & mortificationem vitiorum & peccatorum corporis & animæ, sicut probauit Iob grauissima infirmitate, Ezechiam 4. Reg. 20. Tobiam cæcitate, & in Euangelio paralyticum, & quia dicitur, Quos diligit Deus, hos castigat &cæt. igitur infirmus vngitur in extremis, & est vltimum sacramentum, quo Christiani muniuntur in fine vitæ. Nam visum est Ecclesiæ, vt quilibet verus Christianus in principio vitæ baptismò,